

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויוזפלד שליט"א

רח' הרב סלט 7, ירושלים, טל' 050-4102044

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר תולדות לכבוד ... אחרשה"ט!
 בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע.
"ואלה תולדות יצחק בן אברהם" (בראשית כה, יט).
 ופרשי יעקב ועשו האמורים בפרשה. הנה מילת "תולדת" הכתיב חסר. כי בודאי יש כאן חסרון גדול מאד, שאין חסרון גדול הימנו, דהיינו בן רשע, הלא הוא עשו הרשע, שהוא ודורותיו הרשיעו ומרשיעים, ורדפו והציקו ורצחו במיתות משונות ואכזריות את בני ישראל, ועדיין מרשיעים ומציקים. והנה כל אדם צריך לעשות מקסימום ההשתדלות להשאיר בנים ובנות צדיקים וצדקיות, דורות ישרים ומבורכים העובדים את ה' ועושים רצונו, והם טובים לשמים וטובים לבריות. וכמובן שעל אף כל השתדלות ההורים (ובהנחה ובתקוה שאכן עושים המתבקש מצידם, דהיינו ההשתדלות וההתנהגות הנכונה, ודלא כהרבה הורים בדורינו שחושבים שהלחץ על הילדים והנערים - זו הדרך הנכונה, וגם לא כהרבה הורים שחושבים להיפך, שאפט לחץ והפקר ולתת להם להתנהג כרצונם כחיית בר, באפט הדרכה והערות - זו הדרך הנכונה) - אין זה מבטיח עדיין התוצאות הרצויות, כי סוף כל סוף, לכל בן ובת יש להם את הבחירה שלהם, וסוף כל סוף רק הם קובעים אם להיות צדיקים או ח"ו להיפך, ובאיזה מדריגה להיות, ולכן אע"פ שבודאי יצחק אבינו ורבקה אמנו עשו כל המתבקש מהורים, מ"מ כח הבחירה של הבנים היא שקבעה את דמותם הסופית, וע"כ מצד אחד

ביותר, וביניהם היו ממונים על מחנות ההשמדה של הנאצים הגרמנים והארורים. וע"כ יש להזהר מלקבוע פרופיל ע"פ הנ"ל (ונפקא מינא לשידוכים, עשיית עסקים וכו' וכו'). ועשו היה מתנהג ברמאות והיה צבוע, אחד בפה ואחד בלב (ע"ש כמדרש יד, א), ואמרו (כ"ד סג, י) יודע ציד (בראשית כה, כז) שהיו צד את הבריות בפיו, עד שאפילו אבותיו הקדושים טעו בו (כ"א לפי בחינתו), וכמ"ש חז"ל (שם סה, יא) אביו קורא אותו "גדול" (בראשית כו, א) ויקרא את עשו בנו הגדול, אמו קוראת אותו "גדול" (שם טו) ותקח רבקה את בגדי עשו עשו בנה הגדול אמר להם הקב"ה אם בעיניכם הוא גדול, בעיני הוא קטן (עובדיה א, ב) הנה קטן נתתיך בגוים, בזוי אתה מאד, והרי כי כן, אע"פ שבודאי סוף בחירתם האישית של הצאצאים היא היא הקובעת, מ"מ הרבה פעמים ההורים אשמים, אשר לו חינוכו כדבעי, ומעשיהם ודיבוריהם דחפו את הבנים והבנות לאפיקים לא רצויים, והחי יתן אל לבו. נברכת התורה וכמו"ס שמעון יוסף הכהן ויוזפלד

לְהַתְחַדֵּשׁ מַחֻו
אֵךְ אֵי אֶפְשֶׁר לְהַתְפַּלֵּל בְּשָׂכַל צַח, עַד שְׁיָשׁוּב בְּתִשְׁבֻּחַת שְׁלֹמֶה עַל חֲמָאוֹ. כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (דְּבָרִים ל): "וַיִּמַּל ה' אֶת לִבְכֶּךָ, וַתִּרְנָמוּ: וַיַּעֲדֵי ה' יָת מַפְשֹׁת לִבְךָ. וּבְאֵיזֶה תִּשְׁבַּח נַאֲמָה, בְּתִשְׁבֻּחַת מַאֲהֲבָה, שְׁלֹא יִשְׁאָר שׁוֹם רֶשֶׁם כָּלֵל. כְּמֵאֲמַר חֲכָמֵינוּ, וְכִרְנָם לְכֶרְכָּה (יוֹמָא פ"ו): "שׁוּבוּ בְּנֵי שׁוֹכְכֵים אֶרְפָּא מְשׁוֹכְכֵים", דְּקָשָׁה שׁוֹכְכֵים מְשַׁמַּע דְּמַעֲקָרָא כְּלֵא שׁוֹם רֶשֶׁם. וְאַרְפָּא, מְשַׁמַּע שְׁיִשְׁאָר רֶשֶׁם. וּמְשַׁנֵּי, כָּאֵן מַאֲהֲבָה כָּאֵן מִירְאָה. כִּי מַאֲהֲבָה אֵין נִשְׁאָר שׁוֹם רֶשֶׁם, וְיֵשׁ לוֹ שְׂכַל צַח, וַיְכֻל לְהַתְפַּלֵּל בְּלֵי עֵינָו, וּבְכַל יוֹם וַיּוֹם יְכֻל לְהַתְחַדֵּשׁ מַחֻו.
 (ליקו"מ עו)

צמח מהם יעקב אבינו, בחיר שבאבות (וזה"ק פ' ויצא, קמט:), ומצד שני צמח גידול פרא בדמות עשו הרשע. שזה בחי' מ"ש חז"ל (תנחומא כי תצא ד/ו) יעקב ועשו, שניהם הולכים לבית הספר, ושניהם באים, לא היה אדם מפריש בין זה לזה כל חמש עשרה שנה (כי אכן כ"א מהם קיבל חינוך נפלא ומתאים, ובכל זאת...) הגדילו (כאן פסוק כז) ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה, ויעקב איש תם יושב אוהלים. והיה עשו יוצא וגוחל וחומס.. בא על נערה המאורסה והרג את הנפש וכו'. ומה שכתבנו זה בחי' מה דאיתא שם במדרש חז"ל (דברים כה, יז) זכור את אשר עשה לך עמלק. זה שאמר הכתוב (תהלים קט, יד) יזכר עון אבותינו אל ה', וחטאת אמו אל תמוח, יהיו נגד ה' תמיד, ויכרת מארך זכרם. וכי אבותינו של עשו רשעים היו? והלא צדיקים היו!! ע"ש. ואגב, ישנם כאלה שחושבים שלבטח לעשו היו קרניים ופרצוף מפחיד ומרושע, ולא כן הוא, אלא ממש ה' לו פרצוף של מלאך וצדיק, וכמ"ש חז"ל (מדרש שוחר טוב יח, לב) שהיה קלסתר פניו דומה לאביו, וכן במשך כל הדורות עד עצם היום הזה, היו אנשים עם פרצוף נחמד. (שקורים בייבי פייסי), וכדומה ואעפ"כ היו מרושעים

תיקון הכללי
 זרמתם - שנה יהיו (תהלים ז, ה).
 זרמתם - שנה יהיו. בבוקר - כחציר יחלוף. זרמתם - רמו לזרימת החיים, שדרך האדם לזרום ולזרום עם החיים, ונרמה לו כאילו הוא חי חיים קבועים וארוכים בהאי עלמא, ולבסוף מתגלה כחלום שינת הלילה שהוא בעצם קצר מאד, וכל האורך והקביעות בהאי עלמא - הכל הבל ודמיונות. פי' אחר זרמתם. היינו שיא תאות והבלי עוה"ז בחי' (יחזקאל כג, ט) אשר זרמת סוסים זרמתם, ויש מגושמים שכל חייהם מסביב הנ"ל, בחי' (עיין בליקו"מ ב, ו בשם זוה"ק) עיקרא דיצרא בישא לגלאה עריין, והיא עיקרא דמסאבותא, כ"ז שינה יהיו חולף מהר כנ"ל, ואין זכר למו. א"נ שינה יהא, כלומר מתיש אותו בגשמיות ורוחניות, ומפיל אותו לשינה גשמית (כנודע בחוש), ורוחנית, כי כל היום אפי' יעסוק בתורה ותפילה ועבודה, הכל יהי' סהרורי מבולבל ומעורפל. וגם החושק בעוה"ז מתרחק מחשק עולם הרוחני, וזה ג"כ בחי' בבוקר - כחציר יחלוף, שלמחרת בבוקר - רואים שהכל חולף מהר והי' כלא היה. א"נ בבוקר מכיון שהוא מבולבל, עובר כל עבודת היום מהר בלי הרבה עשיה דקדושה באמת. ואפי' ביושבו לפני הספר ללמוד - ישנה שם הרבה הבטלה סמויה ולא סמויה: והנה רשי' הקדוש כתב כאן ביטויים עוים שנה יהיו השנים הם ימים מועטים כתנומה, בבוקר כחציר יחלוף הנולד בלילה - מת בבוקר. געוואלד! וברד"ק כתב שנה יהיו, כמו החלום בשינה, שבהקיצו אין מדברי החלום כלום!
 (מתוך הספר "שי למורא")

מדרש

ויגדלו הנערים רבי לוי אמר משל להדס ועצבונת שהיו גדילים זה על גבי זה וכיון שהגדילו והפריחו זה נתן ריחו וזה חוהו כך כל י"ג שנה שניהם הולכים לבית הספר ושניהם באים מבית הספר לאחר י"ג שנה זה היה הולך לבתי מדרשות וזה היה הולך לבתי עבודת כוכבים א"ר אלעזר צריך אדם להטפל בבנו עד י"ג שנה מיכן ואילך צריך שיאמר ברוך שפטרני מעונשו של זה ויהי עשו איש יודע ציד צד את הבריות בפיו לא גנבת מאן גנב עמך ולא קטלית מאן קטל עמך אמר רבי אבהו שודני צידני צד בבית צד בשדה בבית היך מתקנין מילחא בשדה היך מתקנין תבנא רבי חייה אמר הפקיר עצמו כשדה אמרו ישראל לפני הקדוש ברוך הוא רבון כל העולמים לא דיינו שנשתעבדנו לשבעים אומות אלא אף לא זו שנבעלת כנשים אמר להם הקב"ה אף אני בו בלשון אני פורע הימנו הה"ד (ירמיה מה) והיה לב גבורי מואב ביום ההוא כלב אשה מצרה ויעקב איש תם יושב אהלים שני אהלים בית מדרשו של שם ובית מדרשו של עבר ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו קופרא טבא לפומיה וכסא טבא לפומיה ורבקה אוהבת את יעקב כל שהיתה שומעת קולו היתה מוספת לו אהבה על אהבתו.

(בראשית רבה סג, י')

שאל יבהלוק רעיוניך

אלו המבוכות שאנו נבוכין בהם, כמו הדיעה והבחירה דע, שאין מח של אנושי יכול להבין את הדיעה הזאת, פי השכל הזה הוא בחינת מקיף, שהשכל הזה גדול עד למאד עד שאין המוח יכול לסבלו ואין נכנס במח פי אם מקיף אותו מבחוץ, ואם היה יודע זה השכל, היה בגדר מלאך ולא בגדר אנושי. דע, שזה עקר פח הבחירה, מה שאין השכל של הדיעה והבחירה. ולעתה, שיתגדל השכל האנושי ויתגלה לאנושי הדיעה והבחירה אז באמת יתבטל הבחירה, פי אז על-ידי גדולו של שכל יצא מגדר אנושי ועלה לגדר מלאך ויתבטל הבחירה. ומזה תבין שאל יבהלוק רעיוניך עניני המבוכה של הדיעה והבחירה וכיצא בה, פי עכשו אי אפשר בשום אופן להבין השכל הזה של הדיעה והבחירה, פי הם בחינת מקיף, שאי אפשר לכנס במח בעולם הזה שהוא עולם הבחירה, פי זה עקר פח הבחירה, מה שאין יודעים השכל של הדיעה והבחירה.

(אוצר היראה דעת אות ו)

ע"י לימוד התורה ניצולים מהעכו"ם

ע"י לימוד התורה ניצולים מהעכו"ם ושאר צוררים ומסטינים כמ"ש חז"ל (ביב ז:): שת"ח פטורים מלשלם עבור בניית חומה לשמירה כי תורתן משמרתן, ולפי גודל קדושת תורתן כן מתפשט אור זכותם גם לאחרים שזה בחי' משחז"ל (תדא"י, י) מ' אלפים מישראל שנתקבצו ויצאו למלחמה ויש ביניהם זוג אחד של ת"ח דומה להם כאילו אחזו מגן ותריס וחרב פיפיות בידם, ואדרבא הם הם השומרים העיקרים של העיר. וכדאיאת בווה"ק (ויצא, ועין דף קנא). אלין דמשחז"ל באורייתא קרתא קדישא קיימא עלייהו ולא על גברין תקיפין דעלמא, וכדאיאת (שם) כל זמנא דחכימיא יחדון בה באורייתא לא יכול ס"מ בהו דהא כתיב הקול קול יעקב והידים ידי עשו וכו' ועל דא לא אצטריך אורייתא למפסק... (מתוך הספר "יש מאין")

והידיים ידי עשו

מזונא דנשמתא הוא רק מרוחניות שבמאכל, ומזונא דגופא הוא רק מגשמיית גמור, שזה בחינת "הקל קל יעקב" הוא בחינת מזונא דנשמתא, "והידיים ידי עשו" הוא בחינת מזונא דגופא. ומזונא דנשמתא הוא בחינת ריח טוב, ומזונא דגופא הוא בחינת ריח רע שנעשה ממותרות שבגשמיית המאכל. וזה בחינת אסור היין שנגע בו העכו"ם; פי היין הוא בבחינת עץ הדעת טוב ורע, שזה בחינת השני בחות שיש ביין, כמו שאמרו רבותינו ז"ל: "זכה נעשה ראש", בבחינת נשמה, בחינת מחין. ועל-כן אין אומרים שיר אלא על היין, פי עקר מזונא דנשמתא הוא על-ידי הריחות הטובות שגדלין על-יד הנקה המשקה את הגן, שהוא בחינת הקול של השיר שיתער לעתיד, שמשם נמשכין כל השירות שבפולם הזה; אף אם לא זכה, אזי הוא להפך, חס ושלום, פי אז היין הוא בבחינת ללה, כמאמר רבותינו ז"ל, שהוא הפך השיר הנ"ל, שזה בחינת מזונא דגופא, בחינת "בעצבון תאכלנה", ואז היין מסתרא דעשו, ועל-כן נאסר היין במגע עכו"ם, פי מחמת שהוא בבחינת עץ הדעת טוב ורע, על-כן בקל להטותו לכאן ולכאן, ועל-כן תכף שנוגע בו העכו"ם בידיו אזי נפגם קדשת על-ידי בחינת "הידיים ידי עשו", ואז אסור לשתיית ישראל, פי אין אנו ראאים לשתות היין פי-אם בבחינת "הקל קל יעקב", שזה בחינת מה שמבאר בזהר הקדוש: "יין לארמא קלא".

(אוצר היראה אמת וצדק אות קמב)

וידו אוחות בעקב עשו

נטילת ידיים שחרית כשקם משינתו כי המים טהורים של הנטילה נמשכין על ידי בחינת התגלות הדעת שנמשך על ידי התפלה בבחינת דין הנ"ל שהוא בחינת (ישעיה יא) כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים וכו' ומשם נמשכין המים האלו של הנטילה כשקם משינתו. ועל כן צריך ליטול את הידיים דייקא, כי עיקר הכח והחזוק צריכין ליתן להידיים כדי שהם יתגברו על העקב דסטרא אחרא בבחינת ידו אוחות בעקב עשו. וידו דייקא. כי עיקר התיקון על ידי האמונה בחידוש העולם שהוא בחינת ידיים בחינת (ישעיה מה) אף ידי יסדה ארץ וימיני וכו'. ועל כן נקראת האמונה בחינת ידיים כמו שכתוב (שמות יז) ויהי ידיו אמונה וכו'. כי עיקר האמונה להאמין בהשם יתברך שברא העולם יש מאין בחינת ידיים כמו שכתוב אף ידי יסדה ארץ וימיני וכו'. ולהאמין בהתורה ומצות מעשיות שצריכין לעשות בידים. ועל ידי זה זוכין להניגון הנ"ל שהוא בחינת ידיים בחינת (שמואל טו) ונגן בידו וטוב לך. ועל ידי כל זה מקבלין כח ידי יעקב להכניע עקב עשו בבחינת ידו אוחות בעקב עשו וידו דייקא כניל. וכל זה נמשך על ידי מימי הדעת שנתגלה על ידי התפלה של הבעל כח הנ"ל שבהם אנו מטהרין את הידיים אחר השינה. ועל כן מטהרין את הידיים דייקא וכו' וכנ"ל.

(ליקו"ה או"ח הל' השכמת הכוקר ה"ה אות ו)

רעוננו אל התכלית הנצחי

ועתה ראה והבן וזכרם איך אין שום בית מנוס פי אם להשם יתברך ולהתורה. והעקר לשפף שיחו לפני ה' על כל דבר. באופן שגם בתכלית הגשמיית, מי שמנח אפלו במקום שמנח גם משם יוכל לקשר הכל להשם יתברך, לחשב בכל פעם מה יהיה התכלית מזה הלא ימינו כצל עובר. וזה סמוך שאלו לי בעצמי מתנות להחתן בימי נעורי, וכבר עבר בהרף עין ונעשה עמי מה שנעשה. ובהרף עין יעבר גם הזמן של כל באי עולם, ולא ישאר פי אם מה שחטף כל אחד לעצמו מהתכלית הנצחי, הכל הבלים אמר קהלת הכל הבלים הכל הבל. ועתה שמח בני במה שאנו זוכים על כל פנים לדבר מזה, ולמשך רעוננו אל התכלית הנצחי, בפרט שאנו סמוכים בכל עת ורגע בכחו הגדול של זקן הקדוש. זה נחמתנו זה ישועתנו זה תקנתנו זה שמחתנו לנצח נצחים אשרינו וכו'.

(עלים לתרופה מכתב רלו)

להצלת
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובגשמיית

להערות והארות 7658704 – 052
לקבלת העלון השבועי למייל צרו קשר
במייל netzah.meir@gmail.com

לעילוי נשמות

תמו נת אסתר ע"ה
נלב"ע מ"ז שבט
תנצבה.

נתן וצ'רנה כלאוואר ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

יריב בן מניח
חורה בתשובה שלמה